

Dr. Odeya Cohen

Department of Nursing
Faculty of Health Sciences

An insight from my research:

There is a deep connection between normal times and emergency situations! Proper comportment in emergencies depends on learning ability, preparation and development of responses ahead of time. The same is true for providing optimal clinical treatment, as well as at the higher level of community and national preparedness.

My life before BGU:

My academic life began at Ben-Gurion University. I finished studying nursing in 1995 and then worked for 15 years in the emergency medicine and neonatal departments, and also in the community. I really loved the work and the contact with the patients and their families. Eventually I went on to graduate studies in the Department of Emergency Medicine here at BGU. After completing my PhD, I began to teach in the Department of Nursing. I also serve as the head of graduate studies in the Department of Emergency Medicine and as research coordinator at the Medical School for International Health. I am also currently carrying out postdoc research with the International Council of Nurses (ICN).

My research interests are preparedness and response to emergencies and disasters, and research methods in complex situations. I participate in research projects both in Israel and worldwide on the subject of management characterized by resilience, assessment and measurement of community resilience to emergency situations, and the role of medical personnel in emergency situations.

Why BGU?

My husband and I grew up in the center of the country, but we knew we would eventually come to the South. We love the scenery and the social tapestry of

the area. We wanted to raise our children in this climate. I stayed at BGU because of the infinite range of opportunities, and the experts and researchers of the highest calibre who gave me direction and a path.

Something that doesn't appear on my resume:

I love doing crafts like sewing, patchwork, paper mache and cooking.

A source of inspiration:

My grandmother, Mali Brukenthal, died this year at the age of 103. She immigrated to Israel, took part in founding a kibbutz, went through the Holocaust with three children and saved many teens. She was a model of determination and optimism, always focused on what could be changed, and never let the "here and now" obscure the bigger picture.

When I grow up:

When I was little I would answer that I wanted to be a nurse. Today I say: to be grown up.

תוכנה שלי
מתחום המחקר שלי:
יש קשר עמוק בין זמני
שגרה למצבי חירום! התנהלות
נכונה בשעת חירום תלויה ביכולת
הלמידה, ההכנה ופיתוח המענה
בזמני שגרה. הדבר נכון לגבי מתן
טיפול קליני מיטבי, וגם ברמה
הרחבה יותר - רמת הקהילה
והמוכנות הלאומית.

חורף או קיץ?
חורף... אהבתי את הסגירות ואני משג
האוויר הנח בקראם הארץ בצונת החורף.
אני את החרכים הארוכים

Winter or summer?
Winter. I love the greyness
and the comfortable
weather in the South
in winter. And the long
evenings

ד"ר אודיה כהן

המחלקה לסייעוד | הפקולטה למדעי הבריאות

החיים שלי לפני אב"ג:

החיים האקדמיים שלי התחילו באוניברסיטת בן-גוריון. סיימתי ללמוד סיעוד בשנת '95. עבדתי כ-15 שנים כאחות במחלקה לרפואה דחופה, מחלקת יילודים, ובקהילה. אהבתי מאוד את המקצוע ואת המגע עם המטופלים ובני משפחותיהם. בשלב מסוים המשכתי ללימודי תואר שני ושלישי במחלקה לרפואת חירום, פה בבן-גוריון. לאחר סיום לימודי הדוקטורט התחלתי ללמד כעמיתת הוראה במחלקה לסייעוד. אני גם משמשת כראש התואר השני במחלקה לרפואת חירום וכמתאמת מחקר בבית הספר הבינלאומי לרפואה (MSIH). במקביל אני עושה פוסט-דוקטורט ב-ICN (International Council of Nurses).

תחומי המחקר שלי הם מוכנות ומענה למצבי חירום ואסון ושיטות מחקר במצבים מורכבים. אני שותפה במחקרים המתקיימים בארץ ובעולם בנושא ניהול המאופיין בחוסן, הערכה ומדידה של חוסן קהילתי למצבי חירום, ומקומם של צוותים רפואיים במצבי חירום.

למה דווקא אב"ג?

בעלי ואני גדלנו באזור המרכז, אולם ידענו שנגיע לאזור הדרום. אנתנו אהבנו את הנוף ואת פסיפס הדמויות המרכיבות את האזור. רצינו לגדל את ילדינו באקלים הזה. נשארתי באוניברסיטת בן-גוריון כי נפתחו בפני מרחב אינסופי ואפשרויות מגוונות, ונפגשתי עם מומחי תוכן וחוקרים מהמעלה הראשונה שנתנו לי כיוון ודרך.

משהו שלא כתוב ב-CV שלי:

אני אוהבת לעסוק בעבודות יד כמו תפירת עילית, עבודות טלאים, עיסת נייר ובישול.

מקור השראה:

סבתא שלי, מלי ברוקנטל, נפטרה השנה בגיל 103. היא עלתה לארץ, הייתה שותפה בהקמת קיבוץ, בתקופת השואה הייתה עם שלושה ילדים והצילה בני נוער רבים. היא הייתה מופת לנחישות ולאופטימיות, תמיד התמקדה במה שניתן לשינוי ולא נתנה ל"כאן ולעכשיו" להפריע לה לראות את התמונה המלאה.

כשראהיה גדולה:

כשהייתי קטנה עניתי שאהיה אחות... היום אני משיבה: גדולה.